A°. 1828. N°. 19.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 12 Februarij.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Vrijdag den 8. Februarij.

Opening te half twaalf ure.

Z. Exc. de minister van justitie is in de vergadering tegenwoordig.

De voorziter verklaart de discussie geopend over den *vierden* titel van het wetboek van burgerlijke regtsvordering, handelende *van regtspleging in zaken van koophandel.*

De heer *de Meulenaere* vindt het eerste artikel onaannemelijk, het huidt alsook of De termijn van dagvaarding in zaken van koophandel is ten minste vrijen dag ten minste. Naar zijn inzien had men beter gedaan de artikels 416 en 1053 van het tegenwoordige wetboek, welke te zamen een goed stelsel behelzen, te behouden. Hij toont de ongelegenheden aan, waartoe dat 1ste artikel van het aangeboden wetboek aanleiding zal geven en verklaart zich daarom *tegen* dezen titel.

De heer *Dotrenge* ondersteunt deze aanmerking, en keurt daarenboven af de verandering van het woord *en* in *of*, in het 5. art. Dit zijn de redenen welke hem verpligten zullen zijne goedkeuring aan dezen titel te weigeren.

De heer *Serruys* verklaart zich ook tegen denzelven, niet alleen om de bepalingen van de aangehaalde artikels, maar ook nog om die van art. 8, waaromtrent hij in eenige ontwikkeling treedt.

De heer *Beelaerts* verdedigt deze artikels. Indien men art. 1 in verband brengt met art. 11, en indien men let op het woord *ten minste* in dat 1. artikel, dan zal alle zwarigheid verdwijnen. Men zal den gewonen regel, wegens de afstanden, in acht moeten nemen, in alle die gevallen waarvan in dezen titel niet gesproken is.

De heer *de Meulenaere* kan met de gegevene verklaring geen genoegen nemen. Andere leden even min.

De heer *Donker Curtius* houdt staande dat de verandering, welke het 5. art. ondergaan heeft; behoort te worden gehandhaafd; doch ten aanzien van het 1. artikel, vindt hij de aanmerking van den heer *de Meulenaere* niet geheel ongegrond; dat artikel had duidelijker kunnen zijn; doch dit is voor hem geene reden om daarom alleen dezen titel te verwerpen.

Z. Exc. de minister van justitie is verwonderd dat men nu het eerste artikel zoo hevig aanvalt, terwijl daartegen geene bedenkingen in de afdeelingen zijn gemaakt; de minister verklaart hetzelve, gelooft dat het goed gesteld is en tot geene ongelegenheden aanleiding zal geven. Wat art. 5 betreft, merkt de minister aan, dat de verandering van het woord *en* in *of* geschied is, op de aanmerking dienaangaande door de tweede afdeeling gemaakt; het gouvernement heeft die aanmerking goedgekeurd, en zij is nu door de heeren *Beelaerts* en *Donker Curtius* nader ontwikkeld en verdedigd met redenen, welke de goedkeuring van Z. Exc. wegdragen. De aanmerking welke nu, voor het eerst, op art. 8 gemaakt is, heeft den bijval van den minister. Men zou daaraan hebben kunnen toegeven als zij in de afdeeling gemaakt was geworden.

De discussie wordt gesloten. Men gaat over tot de hoofdelijke stemming; 26 leden verklaren zich *voor* de aanneming van dezen titel; — 41 leden verklaren zich daar *tegen*. Dienvolgens zal Z. M. worden verzocht het ontwerp in nadere overweging te nemen.

De discussie wordt verklaard geopend te zijn over den *vijfden titel*, welke handelt *van de gedingen voorkomende in het arrondissement, binnen hetwelk het provinciaal hof zijnen zetel heeft*, *mitsgaders van de prorogatie van regtspraak binnen het ressort der overige arrondissements regtbanken.*

Niemand daarover het woord vragende, gaat men over tot de hoofdelijke stemming. De titel wordt met eenparige stemmen aangenomen en zal naar de eerste kamer worden gezonden.

De *zesde titel*, handelende *van het regtsgeding in hooger beroep bij de arrondissementsregtbanken provinciale hoven en den hoogen raad*, wordt aan de beraadslaging onderworpen.

Bij stemming wordt dezelve aangenomen met 66 stemmen, tegen 3, zijnde die van de heeren *van Asch van Wyck*, *van Reenen* en *van Utenhove.*

De *zevende titel* wordt aan de beraadslaging onderworpen. Hij heeft tot opschrift: *van revisie.*

De heer *Byleveld* zegt, dat in de afdeeling waartoe hij behoort, (de zesde) geene aanmerkingen op den zevenden titel gemaakt zijn, dat hij de goedkeuring van alle leden heeft weggedragen. Nu men op de aanmerking van eene andere afdeeling, eene verandering in het 16 art gemaakt heeft, moet hij verklaren, dat hij die verandering in geenen deele kan goedkeuren, en dat dezelve hem tegen dezen titel zal doen stemmen, daar zij strijdt met den aard der revisien.

De heer *Donker Curtius* beweert dat dezelfde regters over hunne eigene vonnissen niet weder regters kunnen zijn; dat de revisie hetzelfde gevolg heeft als het appel, en dat dus de gemaakte verandering aldus doelmatig en met de gezonde reden overeenkomstig is. Hij zal dus *voor* de aanneming van dezen titel stemmen.

De heer *Dotrenge* brengt een zeer uitvoerig advijs uit, volkomen in den geest van hetgeen door de heeren *Byleveld* en *Beelaerts* gezegd is. Andere leden zijn van hetzelfde gevoelen.

Bij stemming, wordt het ontwerp met 36 tegen 31 stemmen verworpen.

Zitting van Zaturdag den 9. Februarij.

Opening te twaalf ure.

Z. Exc. de minister van justitie is tegenwoordig.

De discussie wordt verklaard geopend te zijn over den *achtsten titel*, handelende *van request civiel.*

De heer *Fokkema* maakt eene aanmerking op art. 2, § 6, welke door den heer *de Muelenaere* wordt beantwoord. De Fransche tekst van dat artikel komt den laatstgenoemden redenaar minder naauwkeurig voor dan de Hollandsche.

De titel wordt aangenomen met 61 stemmen tegen 2, zijnde die van de heeren *Fokkema* en *Weerts*; de aangenomen wet zal aan de Eerste Kamer gezonden worden.

Men gaat over tot de discussie van den *negenden titel*, handelende *van de wijse van procederen in zake van cassatie.*

De heer *Donker Curtius* zegt dat hij zijne goedkeuring aan dezen titel wel kan geven; maar dat hij meent, bij deze gelegenheid, te moeten aandringen op het behoud van het middel van *tierce opposition*, waaromtrent hij zich reeds verklaard had in zijne afdeeling. Het antwoord daarop door de regering gegeven, vindt hij niet voldoende; hij ontvouwt in het breede zijn gevoelen over dat punt in een uitgebreid Fransch advijs.

De heer *Warin* zegt dat dit punt geheel vreemd is aan den titel thans in overweging.

De heer *Donker Curtius*: Ik heb deze aanmerkingen alleen gemaakt, omdat zij misschien zouden kunnen dienen, ingeval het gouvernement mogt goedvinden om naderhand nog de gaping, welke er nu bestaan zal, aan te vullen.

De heer *Fokkema* voert eene aanmerking aan tegen art. 3.

De heer *van Asch van Wyck* had wel gewenscht, dat men met dezelfde naauwkeurigheid, welke in dezen titel heerscht, de overige titels had behandeld. Hij zal echter geenszins daaraan zijne goedkeuring te hechten: doch wat het geheele wetboek betreft, moet hij aanmerken dat het hem voorkomt noch volledig, noch volgens de ware beginselen, noch genoegzaam zamenhangend te zijn. Hij treedt dienaangaande in uitvoerige ontwikkelingen.

De heer *Beelaerts* regtvaardigt zijne stem wegens den *zesden titel* uitgebragt.

De heer *Barthelemy* verdedigt het geheel van het wetboek, hetwelk nu op nieuw wordt aangevallen, tegen de bestrijders van hetzelve; hij beweert dat het niet onvolledig is, dat daarin geene titels over de *actien* en *exceptien* moesten voorkomen; en hij kan ook niet zien dat er in het aangeboden wetboek eene te groote magt aan de regters is gegeven, gelijk men heeft beweerd; men heeft aan den regter alleen zoo veel magt gegeven als hij noodig had om tot de kennis der waarheid te geraken. Wat de *tierce opposition* aangaat, zegt hij, dat, als men dat middel in het vervolg, noodig mogt oordeelen, men hetzelve alsdan zoude kunnen herstellen.

De heer *van Reenen* herhaalt zijnen wensch, dat men in het wetboek eenige beginselen van regt had opgenomen, welke men in de schriften van de Duitsche regtsgeleerden zoude hebben gevonden. Wat dezen titel zelven betreft; daarop heeft hij geene aanmerkingen.

Z. Exc. de minister van justitie antwoordt op de bedenking van den heer *Donker Curtius*, wegens de *tierce-opposition*. Ik zal niet onderzoeken, zegt de minister, of het nuttig of het noodzakelijk is een middel te vinden om de *tierce opposition* te vervangen; maar omtrent dit middel moet ik aan U. E. M. doen opmerken dat een voornaam Fransch regtsgeleerde zelf dat middel, bij ons even min als in Frankrijk, voor de invoering der nieuwe wetgeving, bekend, eene *superfetatie* noemt. Het Fransch wetboek bevat slechts zes artikels over dit onderwerp; zij zijn alle onverstaanbaar en strijdig met de beginselen des regts. De minister onderzoekt hier eenige dier artikels om derzelver duisterheid aan te toonen. De minister besluit met te zeggen, dat het hem voorkomt, dat het middel van de *tierce opposition* niet bruikbaar is en ook door geen ander middel behoort te worden vervangen, en dat men zich moet houden aan den regel van regten: *res inter alios acta aliis neque prodest, neque nocet.*

De heer *Donker Curtius* antwoordt den minister in de landtaal, waarvan Z. Exc. zich bediend had.

De discussie wordt gesloten. De titel wordt aangenomen met 70 stemmen tegen 2, zijnde die van de heeren *Fokkema* en *Weerts*. Hij zal naar de Eerste Kamer worden gezonden.

FRANKFORT, den 8. Februarij.

De admiraals der verbondene mogendheden, die thans te Malta gestationeerd zijn, hebben bevel ontvangen, om met Ancona eene geregelde gemeenschap te openen. In de laatst gemelde stad zullen steeds Russische en Engelsche koeriers gereed staan, om de van Malta komende depêches over te nemen en naar derzelver bestemming te brengen.

— Men meent thans te weten, dat na het ontvangen des berigts van het vertrek der gezanten uit Konstantinopel, van de zijde des Russischen ka-

binets aan de kabinetten van Londen en Parijs is geschreven, ten einde derzelver oordeel over de verder te nemene maatregelen te vragen, en mede derzelver toestemming tot het bezetten van Moldavie en Wallachije door Russische troepen. Bij de afspraak, welke den 21. December te Londen is gemaakt, schijnen wel militaire maatregelen te lande tegen de Porte bepaald te zijn, doch slechts onder zekere omstandigheden. Of deze omstandigheden reeds aanwezig zijn, is eene vraag, welker beantwoording veel van de staatkundige inzigten van ieder daarbij belanghebbend kabinet afhangt, en naar welker oplossing men dus zeer benieuwd is.

— Men spreekt te Weenen veel van eene buitengewone zending naar Petersburg, waarmede de prins *Philip van Hessen-Homburg* belast zou worden.

— Den 31. Januarij is te Weenen, in de armen van zijnen broeder *Konstantijn*, overleden de prins *Alexander Ypsilanti*. Hij was het hoofd van den opstand, die voor zes jaren in Moldavie en Wallachije uitbrak, en werd deswege bij zijne vlugt op Oostenrijksch grondgebied, nadat de zoogenaamde heilige schaar der Grieken onder de overmagt der Turken was bezweken, in eene Oostenrijksche vesting tot in het afgeloopene jaar gevangen gehouden. Zijne gezondheid werd hierdoor ondermijnd. Hem werd, na zijne in vrijheid stelling, toegestaan om tot herstel zijner gezondheid te Weenen zijn verblijf te houden. Dan hij bleef kwijnend, en verviel in het laatst der vorige maand tot eene ernstige krankheid, welke zijnen dood heeft ten gevolge gehad.

PARYS, den 8. Februarij.

Een der dagbladen beschrijft de koninklijke zitting ter opening van de kamers aldus:

Reeds bij het uiterlijk aanzien van de zaal, waarin de Koning in persoon de vergadering der twee kamers zoude openen, kon men bespeuren dat deze zitting plegtiger zoude zijn dan die in vorige jaren.

De heeren pairs en afgevaardigden waren langen tijd onder een vermengd in de ruime zaal van den staatsraad, tot dat de troonzaal geopend werd. Men dacht dezelve met den klokslag van twaalf uren binnen te gaan, maar het was bij een ure, toen de deuren geopend werden. In dien tusschentijd heeft men opgemerkt, dat een aantal pairs zeer verlegen waren met hunne houding, en dat zij, door elkander te zoeken of te ontwijken, verscheidene kluchtige misvattingen begingen. De houding der oude pairs was niet zoo gedwongen. Aan de nieuwheid van het kostuum en vooral aan de witheid der hermelijnen mantels, kon men gemakkelijk diegenen onderscheiden, voor wie de aanblik dezer zaal nog nieuw was.

Toen Z. M. *Karel X.* binnen kwam, werd er *leve de Koning!* geroepen, en wel bij herhaling, doch meerendeels van de bevoorregte zitplaatsen. Na de aanspraak van den troon, welke zeer goed verstaan werd, en met eene heldere stem en op sommige plaatsen met nadruk werd uitgesproken, hoorde men weder het geroep van *leve de Koning!* maar met veel meer geestdrift, terwijl ditmaal de leden der beide kamers daaraan deel namen.

De kanselier *Dambraij* riep, na de bevelen des Konings gevraagd te hebben, de nieuwe pairs op, die den eed moesten afleggen. De graaf *de Villèle*, die onopgemerkt de zaal was binnengekomen, leide den eed af met eene zekere beschroomde stem. Dan de graaf *de Peijronnet* had nog denzelfden stoutmoedigen toon, die hem in de dagen zijner magt eigen was. Men zou gezegd hebben, dat hij meende nog voor de kamer van 1824 te staan.

Toen de graaf *d'Olivier*, voormalig lid van den raad van censuur werd genoemd, zag men op aller gelaat een sterken glimlach. De prins van *Hohenlohe* en de hertog *van Aremberg* werden door den kanselier niet opgeroepen, ongetwijfeld omdat onze wetten niet gedoogen, dat vreemdelingen naar het pairschap dingen, of als afgevaardigden toegelaten worden, alvorens brieven van naturalisatie te hebben verkregen, die door de beide kamers zijn aangenomen.

De Koning verliet de zaal onder het gejuich van de vergadering.

Van den 5. Februarij.

De aanspraak des Konings bij de opening der wetgevende kamers heeft algemeen genoegen gegeven. Slechts de partij der jezuiten is daarover ontevreden, omdat dezelve eenen geest ademt, strijdig met hare ontwerpen. Men heeft niet onopgemerkt gelaten, hoe geheel anders de Fransche koninklijke aanspraak zich over den slag van Navarino uitdrukt, dan de Engelsche. In de laatste wordt die slag als een zeer ongelukkig voorval afgeschilderd en geen woord gezegd tot eer der zeemagt, welke tegen de Turken heeft gestreden. In de Fransche aanspraak wordt dit gevecht alleen eene onvoorziene gebeurtenis genoemd en daarbij gevoegd, dat dezelve tot roem der Fransche wapenen heeft gestrekt en een luisterrijk bewijs van eendragt der vloten van de drie mogendheden oplevert.

— De kamer der pairs heeft reeds de commissie benoemd, welke het adres in antwoord op de koninklijke aanspraak zal opstellen. De meesten der nieuwe pairs waren daarbij tegenwoordig. Het is bij deze gelegenheid gebleken, dat de meerderheid dezer kamer, welke zich in het vorige jaar zoo gunstig voor de volksvrijheid heeft onderscheiden, tot dus verre nog het overwigt heeft. De door haar voorgestelde leden zijn in de commissie benoemd, namelijk de heeren *Mollien*, *Mortemart*, *Pasquier*, *Lainé*, *Doudeauville* en *Brissac*. Alleen de heer *de Levis* is uit de tegenpartij benoemd.

Hoe de meerderheid in de kamer der afgevaardigden zal zamengesteld zijn, is nog onzeker. In de eerste zitting heeft men van de roijalistische zijde eenen vrij hoogen toon gevoerd en weinig inschikkelijkheid laten blijken. Tot leden der bureaux, die de volmagten der afgevaardigden zullen onderzoeken, zijn 11 roijalisten en 7 liberalen benoemd.

— Onder de nieuw benoemde pairs bevinden zich ook de prins *van Hogenlohe* en de hertog *van Aremberg*. De kamer der pairs heeft bepaald, dat zij niet kunnen toegelaten worden, alvorens zij bewijs geleverd hebben, dat zij Franschen zijn.

— Volgens berigt, door eenen der ministers in het Britsche parlement gegeven, is er na het traktaat van den 6. Julij 1827, geene nadere overeenkomst tusschen Engeland, Frankrijk en Rusland, over de zaken van het Oosten gesloten, maar zijn alleen de vertegenwoordigers dezer mogendheden van tijd tot tijd bij elkanderen geweest, en van hetgeen tusschen hen verhandeld is, aanteekeningen gemaakt.

'S GRAVENHAGE, den 9. Februarij.

Bij de onlangs opgegevene traktementen en toelagen, worden door de administratie der directe belastingen, in- en uitgaande regten betaald de volgende:

Bureau-kosten van de gedelegeerde commissarissen, de verificateurs, arrondissements-inspecteurs en toelagen van de controleurs.

Bureau-kosten van 2 gedelegeerde commissarissen	f	2,900.00
Bureau-kosten van 19 verificateurs	-	12,200.00
Idem van 63 arrondissements-inspecteurs	-	21,600.00
Toelage aan de controleurs voor het toevoorzigt over 2379 kantoren	-	23,790.00

Perceptie-kosten van de directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen.

Vaste traktementen van 147 ontvangers	f	124,950.00
Vaste traktementen van 44 boekhouders	-	30,950.00
Percentsgewijze belooning van de ontvangers zoo mede derzelver belooning voor het uitgeven en terughalen van beschrijvings-biljetten en het uitgeven van accijns-kwitantien en consent-biljetten	-	1,919,700.00
Perceels- en percentsgewijze belooning van de schatters voor het personeel	-	250,000.00
Reis- en verblijfkosten van dezelve	-	65,000.00
Percentsgewijze belooning van de schatters van het slagtvee	-	75,000.00
Uitkeering van 3 pCt. aan de gemeentebesturen, voor de kosten van perceptie van den accijns op het gemaal en geslagt	-	66,400.00
Salaris en reiskosten aan de deurwaarders toegestaan voor sommatien enz., in zake van personele belasting	-	2,000.00
Belooning van de wegers, van meters van het zout en van de roeijers en proevers der aan accijns onderworpene dranken	-	12,000.00
	-	2,546,000.00
	f	2,606,490.00

Kosten van de ambulante recherche en de havendienst.

Traktementen.

Traktement van een inspecteur-ambulant	f	1,500.00
Idem van *twee* commandeurs	-	2,200.00
Idem van *veertien* visiteurs	-	9,200.00
Idem van *zes* commiesen ter in- en uitklaring	-	3,600.00
Idem van *zes* commiesen ter surveillance	-	2,600.00
Idem van *zeven* schippers	-	3,980.00
Idem van *twaalf* kwartiermeesters	-	6,000.00
Idem van 130 matrozen of sloeproeijers	-	54,940.00
Huur en onderhoud van vaartuigen	-	40,000.00
Veranderlijke kosten.		
Reis- en verblijfkosten	-	22,000.00
Materieel	-	124,000.00
Verificatie van maten en gewigten	-	1,000.00
Huur en onderhoud van lokalen	-	24,000.00
Oprigten of aanhuren van wachthuizen, mitsgaders vuur en licht in dezelve	-	9,000.00
Briefporten en vrachten van pakketten en verdere transportkosten	-	19,800.00
Passagie van ambtenaren langs veeren en barrières	-	200.00
Kosten van vaartuigen op Pampus	-	3,600.00
Prèmien.		
Aan de schatters van het slagtvee, voor het ontdekken van fraudes bij de belasting op het geslagt	-	1,200.00
Voor het in verzekering brengen van vreemde of onbekende sluikers	-	400.00
Voor aanhalingen van zout en binnen en buitenlandsch gedisteleerd, alsmede van belast meel en van brood enz.	-	6,000.00
Voor het ontdekken van geheime branderijen en brouwerijen	-	400.00
Som voor onvoorziene uitgaven afgezonderd	-	5,956.36
Totaal	f	341,576.36

Mengelwerk.

OVER DE GELIJKTIJDIGE VERANDERING VAN HET MINISTERIE IN *ENGELAND* EN *FRANKRYK*.

Het is zeer opmerkelijk, dat bijna op hetzelfde oogenblik, in eenen tegenovergestelden zin, twee ministeriele veranderingen, in twee der magtigste Rijken van ons wereld deel hebben plaats gehad: — in *Frankrijk* en *Engeland*. In *Frankrijk* is zulks te weeg gebragt door de luide stem der Natie, uitgesproken in de jongste verkiezingen: — in *Engeland* door een verschil in het Ministerie zelve, waardoor de tegenpartij kans gezien heeft, zich daar in te dringen. — Het is echter merkwaardig, dat de zegepraal van beide partijen niet volledig geweest is.

VILLÈLE en CANNING, ziedaar de twee vroegere hoofden der Ministerien in beide Rijken! — Aan VILLÈLE kan men zekerlijk geene bekwaamheden, en vooral de behendigheid niet ontzeggen, om zich, in weerwil van zoo vele en zulke verschillende tegenstanders, gedurende zes jaren in het bestuur te hebben gehandhaafd. — De bekwaamheid van CANNING was van eenen anderen aard. Wat de eerste alleen voor zich zelve deed, en voor zijne zeer weinig talrijke vrienden, dat deed CANNING voor zijne *Natie*, wier belangen hem zoo ter harte gingen, zonder dat hij daarom, als een oude en uitsluitende *Stock-Engelschman*, het geluk van andere Natien wilde opgeofferd hebben. Hij was, hoezeer een *Brit*, en zelfs een *Britsche Minister*, een wereldburger in den edelsten zin. Hij volgde den stroom der algemeene denkwijze, voorgelicht door de vorderingen der Eeuw in beschaving en verlangen naar algemeene burgerlijke welvaart, terwijl VILLÈLE tegen dien stroom opwaarts te roeijen. Het was dus te voorzien, dat de laatste moest vallen, want eene zoodanige worsteling tegen den loop der tijden, is op den duur niet vol te houden. Terwijl CANNING de weleer *Spaansche* bezittingen in *America* voor onafhankelijk erkende, en de hand reikte, ter volkomene bevrijding, terwijl hij de *Constitutie van Portugal* beschermde, de *Grieken* van het *Turksche* moordzwaard zocht te verlossen, en daartoe een nieuw en beter *heilig verbond* dan de *Ligue* van METTERNICH stichtte, en eindelijk de *Iersche* Roomschgezinden tot het volle burgerregt zocht te verhelpen, onderdrukte VILLÈLE de ontluikende kiemen eener geregelde vrijheid en van de regering der wetten in *Spanje*, herstelde de *Jezuiten* in *Frankrijk*, benevens de nonnen- en verscheidene monniken-kloosters, bevorderde den invloed der domheid, van het bijgeloof en van de priesterheerschappij, smoorde de vrijheid der drukpers, en poogde ook vijf jaren lang het luide geroep der Natie te smoren. Doch de geest des tijds begon hem reeds in het laatste jaar van zijn bestuur te magtig te worden; hij moest, wat de algemeene deelneming in de *Grieken* betrof, daaraan iets toegeven; en zich bij het door CANNING ontworpene verbond voegen. Dus hoopte hij de Natie te winnen, en toegevendheid voor zijne binnenlandsche ongeregtigheden en knevelarijen te vinden. Doch hij bedroog zich. Men vergaf hem zijnen teruggang naar de Middeleeuwen, ten behoeve der *congregatie*, geenszins; noch ook zijne pracht van een *Aziatischen Satraap*, in het vorstelijke, door hem gebouwde Paleis, of de afdanking, wegens eene aan hem, den Groot-Vizier, gedane beleedi-

ging, van de geheele *Parijsche* gewapende burgermagt. — Dus bezweek hij voor de, door hem zelve, in een oogenblik van onbegrijpelijk zelfvertrouwen en verwaandheid, bijeengeroepene kiezers der Natie, die eene wetgevende vergadering bij elkander riepen, waarvoor hij, nog eer zij vergaderde, wijken moest. CANNING, door het geheele *Britsche* Volk, behalve eenige *Aristokraten*, aangebeden, werd alleen door den dood van zijne hooge standplaats afgeroepen, en in dat oogenblik werd ook het door hem met zoo veel moeite en zorgen gestichte gebouw, tot in de grondvesten geschokt. Zijn medewerker en vriend ROBINSON werd wel, onder den naam van Lord GODERICH — den Lordstitel had de waarlijk groote CANNING altijd versmaad — tot opvolger des overledenen benoemd, doch bij den besten wil ontbrak hem de kracht, om de nog niet tot een geheel zamengesmoltene deelen van het nieuwe Ministerie, waaronder zich een *Tory* bevond, bij elkander te houden. Deze *Tory* was HERRIES: een verschil met den *liberalen* HUSKISSON, die doortastende middelen van bezuiniging wilde ingevoerd hebben, kon de eerste Minister niet sussen en er barstte verdeeldheid in het Ministerie uit, en de vredelievende ROBINSON leide zijnen post neder, hetwelk zoo veel was als de *Torys* of *Aristokraten*, waaronder de wezenlijk verdienstelijke en bekwame PEEL, de oude *Costumier* BATHURST, en de groote veldheer WELLINGTON, NAPOLEON's overwinnaar, zich bevonden, in het bewind te roepen. Want tegen zulk eene *massa* van bekwaamheid, gewoonte van het roer te hanteren, en roem, konden de *Whigs* bezwaarlijk een gelijk aantal even geschikte of vermaarde personen overstellen.

GEORGE IV. nogtans, die, reeds als Prins van *Wales*, de zijde der *Whigs* had gekozen, en door dezen destijds zoo vele blijken van vertrouwen en genegenheid had ontvangen, wilde zich nogtans niet geheel in de armen der *Torys* werpen, die hij wist, dat, tijdens de krankzinnigheid van zijn' vader, zijn Regentschap zoo lang hadden tegen gehouden. Hij stelde dus een *gemengd* Ministerie aan, waarin, wel is waar, WELLINGTON, wiens roem door *Europa* weêrgalmt — doch slechts als krijgs- niet als staatsman — aan het hoofd werd gesteld, doch aan den anderen kant zelfs HERRIES aan HUSKISSON, en dus de *sinecures* (zou men zeggen) aan de bezuiniging werd opgeofferd, terwijl het bestuur der buitenlandsche betrekkingen in dezelfde handen, die van Lord DUDLEY, verbleef. De vraag is nu, *hoe* dit mengsel, waarin, naar men zegt, het evenwigt der *Aristokratische* partij door inwilligingen en belofften aan de *liberalen* wordt opgewogen — en hoe lang het in stand zal blijven? Zal het met zoo vele andere *gecoaliseerde* Ministerien — b. v. dat van FOX en ROCHESTER in 1782 — van GRENVILLE en de vrienden van FOX in 1806 — enz., slechts een kortstondig bestaan hebben, en als eene eenjarige plant ontluiken, bloeijen en overgaan tot ontbinding? Of zal een der bestanddeelen, waaruit het is zamengesteld, de andere verdringen, en welke? Zoo gissingen hier niet gewaagd en nog te vroegtijdig waren, zouden wij durven vermoeden, dat die verdringing eerlang werkelijk zal plaats hebben, en wel van de WELLINGTON-CASTLEREAGSCHE of *aristokratische zijde*, waar zich blijkbaar de meerderheid der leden, en zelfs misschien — met alle achting voor eenen HUSKISSON zij het gezegd — de meerderheid der talenten bevinden; waaraan de oude Adel en de Geestelijkheid (hoezeer in *Engeland*, zoo veel als ergens, met het Volk in één gesmolten door hunne eigene *financiele* belangen,) natuurlijk den krachtigsten onderstand zullen verleenen (de korenwetten! de tienden!) en waar de meeste zucht, om het roer van Staat in *hunne* handen te bekomen en te houden, zich schijnt te vertoonen. Dit verlangen heeft zich bij de *Whigs*, althans bij de tegenwoordige leden van het Ministerie uit dezelve, nog nergens vertoond.

Omtrent de *Grieksche* belangen schijnt de omstandigheid, dat de *Torys* het voornemen hadden te kennen gegeven, om den roemrijken slag van *Navarino*, als een punt van beschuldiging, van het toen nog bestaande Ministerie te doen gelden, weinig goeds te belooven voor die onderdrukten. Men heeft aangevoerd, dat WELLINGTON, zelf naar *Petersburg* geweest zijnde, om het verbond van 6 Julij voor te bereiden, zijn eigen werk niet zal helpen verwoesten. Deze reden klemt te meer, daar die aanval op de oude Ministers *nog niet geschied is*, en dus de nieuwe, welke dien zekerlijk alleen zouden hebben gedaan, om iets tegen hunne tegenstanders in te brengen, nu te gereeder denzelfden weg *kunnen* inslaan als deze. Of zij het doen *zullen*, of nu de jaloersheid tegen *Rusland* en deszelfs dreigende houding aan de *Pruth* niet zwaarder zullen wegen dan dat luide geroep der verdrukte menschheid, — of de staatkunde van CASTLEREAGH, den vriend en getrouwen medestander van METTERNICH, niet zal herleven, dit is eene andere vraag. De eerste discussien in het Parlement, de teedere zorg der Ministers voor den *ouden Bondgenoot*, (de Porte) hunne aangehevene jammerklagten over de zegepraal bij *Navarino*, dit alles doet volslagene werkeloosheid, ten aanzien der *Grieken* verwachten. Reeds is *Portugal* aan deszelfs lot en aan MIGUEL overgelaten.

In het *Fransche* Ministerie heeft ook eene mengeling plaats, uit onderscheidene staatkundige hoofdstoffen. Naast aanhangers van VILLÈLE, zoo als de zeer *uitsluitende* handels-minister ST. CRICQ, (juist het tegenovergestelde van HUSKISSON) MARTIGNAC en den *Krypto-Jezuit* FRAISSINOUS, hebben ROY, de bekwame en verlichte finantie-minister, benevens den gematigden PORTALIS, zitting. Hoe zullen deze zich, bij de kort op handen zijnde zittingen der Kamers, gedragen? Zal het Ministerie, dat de plaats van VILLÈLE beslaat, nog altoos handelen onder deszelfs geheimen invloed? Zullen zich PORTALIS en ROY daartoe leenen? Of zullen zij de partijen in evenwigt zoeken te houden? (*suivre le système de la bascule*) gelijk de voorgangers van VILLÈLE? Of onzijdig regt en billijkheid oefenen, zonder aanzien van persoon of partij? Of regtstreeks, hetzij voor de Constitutie of voor de Congregatie, partij trekken? Zou niet, in deze onzekerheid, de uitslag der ministeriele verandering in *Engeland* ook moed geven aan de vrienden der bevoorregte standen in *Frankrijk*, en hen doen hopen op de doorzetting hunner ontwerpen, hetzij door de herstelling van VILLÈLE, hetzij, onder zijnen invloed, door de tegenwoordige staatsdienaars? Wij vreezen het ergste, doch willen liefst onze gissingen opschorten, tot de gang van het nieuwe bestuur meer bekend zal wezen. Zoo veel is echter zeker, dat men zich zeer bedriegen zou, wanneer men in het personeel der tegenwoordige ministers, *over 't geheel genomen*, genoegzame waarborgen meende te vinden, tegen den invloed der Geestelijkheid, der Monniken, der Missionarissen, der *Jesuiten*. Welligt is de geheele benoeming ook nog slechts bij *voorraad* geschied!

En hoe zal het *Fransche* Ministerie nu handelen, ten aanzien der *Grieken* en der zaken van *Spanje*? Wij gelooven dat het, wat de eersten betreft, eenvoudig het voetspoor der *Britsche* Ministers zal drukken. Werd een VILLÈLE reeds door de meerderheid en geestkracht van CANNING, als eene planeet in deszelfs stelsel medegesleept, — de tegenwoordige *Fransche* Ministers zijn geene lieden, om zich uit die baan te verwijderen, al heeft dan ook het hemelligchaam, dat zij volgen, nog zoo vele veranderingen geleden; te meer nog, wanneer door die veranderingen de overeenkomst tusschen de bestanddeelen der beide ligchamen vermeerderd wordt. MARTIGNAC en PORTALIS zullen gereedelijk de staatkunde omhelzen van een kabinet, waarin zoo vele bestanddeelen zijn, die met het *Fransche* overeenstemmen. Verflaauwing van *Engeland* in de uitvoering van het verbond van 6. Julij, zal dus ook waarschijnlijk de kracht van *Frankrijk* in dat opzigt verlammen. — En wat het *Spaansche Schiereiland* aangaat, wij twijfelen niet, of de ontruiming van *Portugal*, door *Engeland*, zal ook die van *Spanje*, door *Frankrijk*, ten gevolge hebben. Hoe zal dit werken op het verarmde, werkelooze, afgefolterde land? Zal het tot nieuwe vervolgingen tegen den middelstand, de vrienden der orde en vrijheid gelegenheid geven, en dus geheel *Spanje* tot eene prooi van gemeste monniken, trotsche en domme *Grandes* en moordzieke bedelaars maken? Of zal eene geweldige *krisis* de herstelling der goede zaak, en den val van het *Absolutismus* bewerken? Of zal eindelijk de nieuwe Regent van *Portugal* zich aan zijne belofften of aan zijne welbekende neigingen houden, na het vertrek der *Engelschen* door straffeloosheid uitgelokt? Wie zal zulks durven beslissen?

ZEGELREGT.

Bij de wet van den 13. Vendemiaire 6. jaar, zijn de volgende bepalingen gemaakt:

« Het vast of aan de grootte van het papier geëvenredigd zegelregt op « de dagbladen en plakgeschriften, of aanplakkings-biljetten, zal vijf cen« times bedragen van elk blad, eene oppervlakte hebbende van vijfentwin« tig vierkante decimetres en drie centimes voor elk half blad van de« zelfde soort.

« Zij, die tot het drukken van zoodanige geschriften papier mogten wil« len gebruiken van eene grootere oppervlakte, dan van vijfentwintig « vierkante decimetres het geheele blad en van dertiendehalf vierkante de« cimetres het halve, zullen een centime boven het vast regt betalen, « voor elke vijf vierkante decimetres daarenboven.

Met deze bepalingen is de heer Staatsraad Administrateur van de registratie, het kadaster en de loterijen sedert eenigen tijd droevig aan het haspelen. Hij gaf daarover reeds in 1826 *inlichtingen*; hij kwam daarop later nog eens terug en wierp nieuwe stralen van zich; maar het bleef duister voor de oogen van een aantal zijner ambtenaren; « zijne circu« laire (van 1826) werd niet overal even juist begrepen, en men ging op « sommige plaatsen voort aan de wet eene, met de voormelde beschik« king geenszins strookende, geheel verkeerde toepassing te geven, en « deed daardoor gegronde klagten ontstaan, op die plaatsen alwaar de wet « behoorlijk werd nageleefd.» De heer Staatsraad Administrateur werd daarover natuurlijk boos en besloot in zijne gramschap op nieuw eene *verklaring* van de wet uit te geven, welke werd vervat in eene circulaire van den 15. December 1827, No. 365. Hoedanig die verklaring is, zullen wij doen zien, na alvorens opgemerkt te hebben, dat de verwarring na die circulaire is toegenomen, en dat men thans in het Rijk heeft kleine dagbladen van heele vellen met $2\frac{1}{2}$ cent gestempeld, groote van heele vellen met 2 centen, groote van halve vellen met 2 centen en andere met $2\frac{1}{2}$ cent. De uitgever der *Arnhemsche Courant* behoort tot de ongelukkigen; want hem dwingt men, zijne halve vellen boven de dertiendehalf vierkante decimeters met $2\frac{1}{2}$ cent te doen stempelen, terwijl men in andere provincien daarop 2 centen slaat. — Beschouwen wij nu de wet-verklaring van den heer Staatsraad Administrateur van de registratie, het kadaster en de loterijen. Zij is de volgende:

1°. « Dat het minste zegelregt voor *een geheel blad* papier, bestemd « tot het drukken van nieuwspapieren en aanplakkings-biljetten, dat is van « $2\frac{1}{2}$ cents, om het even hoe klein dat vel papier ook zijn moge, en mits « hetzelve niet grooter zij dan 25 vierkante palmen.»

2°. « Dat het minste zegelregt voor een half vel papier, tot eene dus« danige bestemming gebruikt zullende worden, dat is van $1\frac{1}{2}$ cent, hoe « klein dat *halve* vel of *gedeelte* van vel ook zijn moge, en mits hetzelve « niet meer dan $12\frac{1}{2}$ vierkante palmen oppervlakte hebbe.»

3°. « Dat zoodra een *heel* vel, of een *half* vel of *gedeelte* van vel « respectivelijk eene grootere oppervlakte hebbe dan 25 of $12\frac{1}{2}$ vierkante « palmen, *hoe gering het verschil ook zijn moge*, het regt 3. cents of 2 « cents bedragen moet; dat zoodra dezelve grooter zijn dan 30 of $17\frac{1}{2}$ vier« kante palmen, het regt $3\frac{1}{2}$ of $2\frac{1}{2}$ cents bedragen moet, en zoo vervolgens.»

Bij de vergelijking van deze verklaring met de bepalingen der wet ziet men, dat de heer Staatsraad Administrateur het naar de grootte des papiers geëvenredigde zegelregt slechts eene opklimmende, geene nederdalende eigenschap toekent; ja wat meer is, eene opklimming bepaalt vlak strijdig met de duidelijke letter der wet.

Tegen den geest van de wet dan, die van een naar de *grootte van het papier geëvenredigd zegelregt* spreekt, bepaalt de heer Staatsraad Administrateur, dat op een heel vel, *hoe klein ook*, een zegel van $2\frac{1}{2}$ cent, en op een half vel, *hoe klein ook*, een zegel van $1\frac{1}{2}$ cent zal geslagen worden. De wet begint bij eene oppervlakte van 25 en $12\frac{1}{2}$ vierkante decimeters te rekenen. Zou men niet met meer grond kunnen beweren, dat het heele en halve vel beneden die oppervlakte geheel vrij was, dan dat geene aftelling naar evenredigheid der grootte van het papier mag toegelaten worden? De heer Staatsraad Administrateur heeft er dan ook geen redelijken grond voor weten op te geven. « Naar aanleiding van « deze bepaling, zegt Zijn Hoog Edel Gestrenge, zoude wel is waar « een *geheel* vel van b. v. 10 vierkante palmen, hoezeer kleiner zijnde, « meer regt doen betalen dan een *half* vel dat geene $12\frac{1}{2}$ palmen te boven « ging; en voor een *half* vel daar en tegen van 23 vierkante palmen, hoe« zeer kleiner zijnde dan een *geheel* vel van 25 vierkante palmen, 3 cents, « en alzoo een hooger regt dan dit laatste betaald worden, maar dit ver« schil ligt in de wet opgesloten.»

De heer Administrateur houdt zich hier als ware hij een gemoedelijk letterknecht; maar men bespeurt ras, dat dit niets meer dan gemaaktheid is, als men ziet hoe hij in zijne laatste verklaring van de duidelijke letter der wet afwijkt. De wet zegt, dat voor elke *vijf* vierkante decimeters boven de opgegevene oppervlakte zal betaald worden een centime. En wat zegt de heer Administrateur? Dat als het papier ook maar een haarbreed grooter is, de centime zal betaald worden. Dat dit geene beschikking overeenkomstig, maar *boven* de wet is, valt in het oog, als men nagaat, hoe de wet zich zou moeten uitgedrukt hebben, wanneer het zeggen van den heer Administreur *overeenkomstig* dezelve ware. De wet zou dan moeten gezegd hebben: (het geval van de heele vellen genomen) voor elk blad van vijfentwintig vierkante decimeters en daar beneden zal het zegelregt zijn vijf centimes; voor elk blad *boven* de vijfentwintig vierkante decimetres tot dertig ingesloten zes centimes, en zoo voorts. Nu zegt de wet eenvoudig, dat voor elke vijf vierkante decimeters (en dus niet voor vier, drie, twee, een of nog minder) boven de eerst opgegevene grootte een centime zal betaald worden. Waarom geeft de heer Staatraad daaraan dan eene verklaring, welke tegen hare duidelijke letter inloopt? Om de schatkist te bevoordeelen? Ach de natie begeert niet, dat zij langs zulke slinksche wegen gevuld worde; zij eischt regt en billijkheid in alles, en vooral ook bij het vragen der schatting tot het ophouden van hare staatshuishouding.

Wij raden den heer Staatsraad Administrateur van de registratie het kadaster en de loterijen, zijne circulaire van 15 December spoedig te veranderen en aan zijne ambtenaren nader duidelijk en met de wet strookende voorschriften te geven. Wanneer Zijn Hoog Edel Gestrenge dit vrijwillig doet, zal dezelve er nog eenige eer van hebben. Verandering wordt er gebiedend gevorderd. Besluit de heer Staatsraad Administrateur

en niet spoedig toe, zoo zal men genoodzaakt zijn zich tot den Koning te wenden en Hoogstdeszelfs regtvaardigheid in te roepen, ten einde de Heer Administrateur worde *gelast*, om de wet op eene *billijke* en voor *allen gelijke* wijze te doen uitvoeren.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 10. Februarij 1763 werd er een vredestractaat tusschen *Engeland* en *Frankrijk* geteekend.

Den 10. dito 1808 verklaarde *Rusland* den oorlog aan *Zweden*.

Den 10. dito 1814 en volgende dagen hadden er in de streken van *Cham*, *Aubert*, *Chateau-Thierry* en *Montmirail*, tusschen de Franschen en geallieerden, hevige gevechten plaats.

Den 11. dito 1596, deed de Aartshertog ALBERTUS VAN OOSTENRYK, zijnen broeder ERNST, in PARMA's plaats verkozen, opgevolgd zijnde, te *Brussel* zijne plegtige intrede.

Den 11. dito 1818 bestormden de *Wurtembergers* Sens.

Den 12. dito 1617 werd de godsdienstoefening der *Remonstranten*, die zich te *Amsterdam* openlijk van de kerk hadden afgezonderd en in een groot pakhuis, op Dwarsboomsloot, dat zij van HERMAN RENDORP gehuurd hadden, kerk hielden, door het graauw gestoord en alles wat los en vast was vernield.

Den 12. dito 1647 werd er een verdrag met Denemarken aangegaan tot eene 40 jarige vaststelling der Sonds-tolgelden.

Den 12. dito 1818 stierf professor J. FLORYN, Mathematicus.

ARNHEM, den 12 Februarij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 11 Feb. 3 El 7 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 25 D.
Den 12 dito 3 El 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 35 D.

---

† † † De GOUVERNEUR der PROVINCIE *GELDERLAND*, brengt, ingevolge eene missive van den Heer Staatsraad Administrateur van de Registratie, het Kadaster en de Loterijen, bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat in de Lijsten, door den Directeur der Koninklijke Nederlandsche Loterij te *Brussel*, wegens de trekking der Eerste Klasse, uitgegeven, eene misstelling heeft plaats gehad, met opzigt tot den prijs der Loten, voor de tweede en derde Klasse doorgefourneerd wordende, daar dezelve is bepaald op *f* 46: — in plaats van op *f* 48: — zoo als bij gezegde Lijsten is opgegeven, en dat de gedeelten der Loten, in evenredigheid van eerstgemelde som, moeten berekend worden.

De Gouverneur der Provincie
Gelderland,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

§ † § De ONTVANGER der DOMEINEN te *WAGENINGEN*, als daartoe geautoriseerd, is voornemens op Dingsdag den 19. Februarij 1828, des voormiddags om tien uren, ten huize van *HENDRIK VAN VEELEN*, Kastelein in de *Koude Herberg*, onder *Oosterbeek*, in het openbaar aan den meestbiedende te verkoopen:

Een perceel AKKERMAALSHOUT, genaamd *de Heg*, *den Aardakker*.

Een perceel DITO, genaamd *de Elsheg*.

20 perceelen DENNEN SPARREN in de *Lange Heg*.

20 perceelen DITO, in den *Bilderberg*.

3 perceelen SNOEIHOUT van BEUKEN BOOMEN, in den *Bilderberg*.

Voorts ter zelver tijd Aanbesteden: het OMPLAGGEN van HEIDEGROND, ONDEREGGEN van DENNEN ZAAD en GRAVEN van eene SLOOT, in de Dominiale Bosschen onder *Oosterbeek* en in de *Mofheg*, in differente perceelen,

Waarvan de Boschwachter *D. VAN REES*, te *Oosterbeek*, een ieder, des begeerende, aanwijzing zal doen.

Wageningen, den 5. Februarij 1828.

De Ontvanger voornoemd,
W. MERKES.

† † † De PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN *GELDERLAND*, maakt door deze bekend, dat hare gewone Vergadering zal aanvangen op Dingsdag den 11. Maart aanstaande.

Zij, die verlangen geëxamineerd te worden, worden verzocht vóór den 4. dier maand zich daartoe aan te melden en de noodige bewijsstukken in te zenden.

Arnhem, den 4. Februarij 1827.

De Commissie voornoemd,
Namens dezelve,
C. B. TILANUS,
Secretaris.

† † † Het Adelijk LANDGOED, *de Engelenburg*, met annexe REGTEN en GEREGTIGHEDEN, onderhoorige ERVEN, WEIDEN en BOSCHGRONDEN, zoodanig als hetzelve voorloopig is aangekondigd in de Haarlemsche, Amsterdamsche en Arnhemsche Couranten van October laatstleden, mitsgaders alle tot de successie van Freule *R. M. VAN DER HEYDEN* en haren vooroverledenen Broeder, behoord hebbende Goederen, gelegen in de Graafschap *Zutphen*, zullen, op nader te bepalen dagen, in de maanden April en Mei dezes jaars, te *Brummen* in *het Kromhout*, publiek geveild worden, ten overstaan der Notarissen Mr. *VAN HUGENPOTH* te *Arnhem* en *J. M. DE KRUIFF* te *Brummen*, bij welke inmiddels alle verlangde informatien, ook toegangbiljetten tot het Kasteel *den Engelenburg*, te bekomen zijn.

§ § § Mr. *J. NYHOFF*, Notaris te *Arnhem*, qq., is voornemens, ten gevolge der dissolutie van eenen Wijnhandel, binnen kort, op nader te bepalen tijd en plaats, binnen *Arnhem*, bij openbare veiling te verkoopen: ruim twee honderd twee en dertig Nederlandsche Vaten ROODE BORDEAUX, CETTISCHE en RYNWYNEN, alles van de beste kwaliteit en merken; zijnde de Notitien en Proeven van stonden aan verkrijgbaar op een Billet van gezegden Notaris.

§ § § Men maakt bij dezen bekend dat het HUIS met een Stukje HOFLAND, staande en gelegen in de Gemeente *Arnhem*, op de *Klingelbeek*, grenzende ten oosten het Erf van den Heer *MEYBAUM* en ten Westen de Weduwe *BEMSING*, geannonceerd in deze Courant van den 5. dezer maand, NIET in het openbaar zal worden verkocht.

† † † De Notaris Mr. *E. Æ. HOOGLANDT*, residerende te *Dieren*, kanton *Velp*, als daartoe benoemd door de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Arnhem*, zal op Donderdag den 14. Februarij 1828, bij inzet, en op Donderdag den 28. daaraanvolgende, bij toeslag, telkens des voormiddags ten elf ure, ten huize van den Kastelein *G. BRINKHORST*, in *de Kroon*, te *Dieren*, publiek presenteren te verkoopen:

1. Eene BOUWMANSWONING, *de Stuivenbeld* genaamd, met SCHAAPSCHOT en HOFLAND, groot 21 Roeden en ruim 22 Ellen.
2. Twee perceelen BOUWLAND, genaamd *het Arnhemsche gat* en *de Middelenk*, te zamen groot 1 Bunder, 11 Roeden en 77 Ellen.
3. Ruim 12 Bunders BOUWLAND, in onderscheidene perceelen.

Alle Goederen, gelegen in de Buurtschap *Eerbeek*, Gemeente *Brummen*, van welke aanwijzing zal worden gedaan door den bewoner van No. 1.

4. Het REGT van NEGEN DAGEN MAAIJENS in de *Eerbeker Lenden*.

Alles eerst in eene of meerdere massa's en daarna in perceelen.

Informatien, mede nopens de Veil-Conditien, ten Kantore van den Hoogwelgeboren Heer Mr. *J. VAN EMMSWEERDE*, te *Zutphen*, en van den Notaris *HOOGLANDT*, te *Dieren*.

§ § § Men is voornemens om op Maandag den 25. Februarij dezes jaars 1828, met genot van hooggeld, bij inzet, en veertien dagen later, zijnde den 10. Maart 1828, bij toeslag, telkens des voormiddags ten 10 ure, en ter Herberge *het Nieuwe Huis*, bij *Goor*, publiek aan de meestbiedenden te verkoopen, de Adelijke HAVEZATHE, het *Huis te Goor*, nu *Heekeren*, genaamd, gelegen bij het Vlek *Goor*, Arrondissement *Almelo*, bestaande in HEERENHUIS, KOETSHUIS, STALLINGE en HOOIBERG, twee extense TUINEN, VOORPLEIN, welig groeijend EIKENBOSCHJE, alles binnen dubbele Grachten van levendig Water voorzien, met alle Heerlijke REGTEN en GEREGTIGHEDEN, zoo van JAGT en VISSCHERY als van Medeaanstelling van de Predikanten te *Goor*, en wel voor zoo verre, hetzij die Regten zelve, hetzij een REGT van Schadevordering daarvoor thans nog bestaat; voorts met alle WEIDE-, HOOI-, BOUW- en BOSCH-GRONDEN en ALLEEN, onder de Plaats behoorende, met den WINDKOREN-MOLEN, het REGT van den Kraan op de Schipbeek bij *Goor*, met vijf BOEREN-HOFSTEDEN en acht DAGHUURDERS of KAATSTEDEN, om en bij de Plaats gelegen; eindelijk nog met drie GARF TIENDEN, onder het Ambt *Markelo*.

Het Goed zal geveild worden in perceelen en massa's, met de Boomen en ook de Grond zonder de Boomen, zoodanig als alles bij Biljetten breeder zal worden omschreven, kunnende men inmiddels ter bezigtiging van het Huis en Goed zich vervoegen bij den Eigenaar, op den Huize *Heekeren* voormeld, en bij de Notarissen Mr. *VAN HUGENPOTH*, te *Arnhem*, en *W. JALINK* te *Goor*, alwaar informatien bekomen, zoo wel nopens de Veil-Konditien als den Opbreng van de respective perceelen.

† † † Bij exploict van *L. LAMMERS*, Deurwaarder te *Arnhem*, van den achtsten Februarij 1828, den volgenden dag geregistreerd, heeft Mejufvrouw *BARTHA ALEYDA VAN KLEYN*, Echtgenoote van den Heer *JOHANNES HANSSEN*, Koopman van beroep, te zamen wonende te *Dieren*, Kanton *Velp*, Kwartier *Arnhem*, tegen haren Man eisch ingesteld tot scheiding van Goederen, en tot Procureur geconstitueerd Mr. *VISSCHER BOURICIUS*.

Voor Extract Conform, gecertificeerd door mij Ondergeteekende Procureur,
VISSCHER BOURICIUS.

§ † § Men vraagt tegen Mei, in een voornaam Huis, in de nabijheid van *Rotterdam*, eene DIENSTMEID, van de Protestantsche Religie, die goed kan Koken en voor verder Keukenwerk bekwaam, tot een behoorlijk Loon, en van wien goede Getuigenis van ordentelijk gedrag te bekomen is. Adres met gefrankeerde Brieven aan den Boekhandelaar *M. DE BLEYKER*, op de Noordblaak, te *Rotterdam*.

† § § Er wordt gevraagd een TUINMANSKNECHT, ongehuwd, van de Hervormde Godsdienst, die het Snoeijen en Broeijen verstaat, en eenige kennis heeft van vreemde Gewassen. Men adressere zich met brieven Franco bij den Boekhandelaar *H. C. A. THIEME*, te *Zutphen*, onder de letter S.

§ § § *J. ITZIG BERLIN EN ZONEN*, te *Amsterdam*, verwittigen de Winkeliers in Elgoederen, dat zij, bij hunne reeds vroeger uitgebreide sortering, onder andere Artikelen, ook Engelsche GEDRUKTE KATOENEN in veelvuldige soorten gevoegd hebben, welke het Magazijn daarvan met 15 Februarij geopend wordt. Conditie 5 maanden, of 1 pCt. korting voor iedere maand vroeger.

, Bij de Boekhandelaars M. SCHOONEVELD EN ZOON, in de Beursstraat No. 1, te Amsterdam, wordt *Heden* Uitgegeven: Het EILAND JAVA, in verband beschouwd met NEERLANDS *Handel*, *Zeevaart* en *Fabrijken*; en de ontwikkeling van het onwaardeerbare belang, dat het bezit dezer voortreffelijke Kolonie voor het Moederland heeft, door JOHANNIS LOMAN Jr., in 8°., Prijs *f*. 1 - : — Van des Schrijver's vroeger Uitgegeven Stukje, ten titel voerende: DE HANDELMAATSCHAPPY, als eene vernieuwde bron voor Neerlands Welvaart beschouwd, in 8°. à 25 Cts., zijn nog weinige Exemplaren te bekomen.

Nog zijn bij de Uitgevers dezes eenige weinige Exemplaren van het volgende Stukje voorhanden: BRIEF, geschreven te Batavia, den 10den Augustus 1803, door *David van Lennep*, Geassumeerd Lid van den Raad van Justitie te Batavia, bevattende onderscheiden aanmerkingen over de door den gewezenen Commissaris-Generaal, Mr. *S. C. Nederburgh* geschreven verhandeling, over de vragen *of en in hoe verre het nuttig en noodzakelijk zijn zoude de O. I. Bezittingen van dit Rijk op den voet der West-Indische Volkplantingen te brengen*, of dat het voordeeliger was de Handel op voornoemde Bezittingen door eene uitsluitende Compagnie te drijven, dan wel voor 's lands Ingezetenen open te stellen; welk belangrijke inhoud thans nog zeer lezenswaardig kan geacht worden. — De prijs 60 Cents.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.